

NOVA EVANGELITZACIÓ 2

L'ESPERIT SANT EM

CRIDA = VOCACIÓ

A VIURE L'

AMOR

“Coratge, sóc jo,

Mar de Galilea

*no tingueu
por”*

(Mt. 14, 27)

Tiberias

Ein Gedi

Poria – Neve Oved

Kinneret

Degania

Ma'agan

*El llac de Tiberiade, anomenat també “mar de Galilea”,
té 21 quilòmetres de llarg i 12 d'ample.*

Però quan el vent bufa impetuós des de la vall de la Bekaa fa por fins i tot als pescadors, habituats a navegar-lo.

Aquella nit els deixebles de Jesús vertaderament tenien por: ones altes i vent contrari. Amb prou feines aconseguien governar la barca. Tot seguit té lloc un esdeveniment inesperat.

La tormenta sobre el llac de Galilea, de Reembrandt

Jesús, que estava sol a terra, per pregar, apareix subtdament sobre l'aigua. Prou nerviosos per les condicions del mar, els Dotze començaren a cridar, esporuguits, creient veure un fantasma. No podia ser Jesús aquell que veien davant d'ells. Només Déu, està escrit en llibre de Joc, camina sobre l'aigua. Heus ací la paraula de Jesús:

Coratge, sóc jo,

no tingueu por

Puja a la barca i el mar es calma.

Els deixebles no únicament recuperen la pau, sinó que per primera vegada el reconeixen com a

A serene sunset scene over a body of water. In the foreground, a small wooden boat with two oars is moored, its reflection visible in the calm water. The sky is a vibrant mix of purple, pink, and orange, with scattered clouds. In the distance, a small structure on stilts is visible on the water, and other boats are scattered across the horizon. The overall mood is peaceful and contemplative.

“Fill de Déu”

“Tu ets, vertaderament el

Fill de Déu”

(Mt. 14, 33)

Aquella barca agitada pel vent i s'accejada per les ones representa les dificultats que cada un de nosaltres, cada cristià troba i ha de travessar a la vida, donat que abans o després experimentem por. També tu alguna vegada sentiràs el cor en tempesta (ben segur que l'has sentit més d'una vegada); potser t'has sentit arrossegat per un vent contrari, en la direcció oposada a la que volies caminar; has experimentat por que la teva vida o la de la teva família naufragués.

Té tants aspectes la por!

Qui no experimenta proves?

La qüestió és com les gestiono? - Qui deixo que me les gestioni?

La prova es presenta sota rostres de defallença, de pobresa, de depressió, de dubte, de temptació, d'angoixa, de solitud, d'abandó, d'esquinçaments del cor... A vegades el que ens fa més por és el dolor de qui tenim a la vora: un fill incapaç de trobar el seu camí, un marit sense feina, la separació o el divorci de persones estimades, el pares ancians i malalts... També fa por la societat materialista i individualista que ens envolta, amb les guerres, la violència, les injustícies...

Quantes nits desvetllats per la por o la preocupació!

Davant totes aquestes
situacions podem experimentar
aquest dubte: on és l'amor de
Déu? on ha anat a parar?
és tot una mera il·lusió?
és un fantasma?

No hi ha res més terrorífic que
sentir-se sol en el moment de la
prova. Quan no hi ha ningú amb
qui poder compartir el dolor,
o que sigui capaç d'ajudar-nos a
resoldre les situacions difícils,
cada sofriment ens sembla
insuportable.

Jesús ho sap,
per això apareix sobre
el nostre mar de
tempesta,
se'ns apropa,
es fa present,
es deixa veure i
ens repeteix
novament:

***“Coratge,
sóc jo,
no tinguis por”.***

***Me'l crec? Crec que és Ell qui em repeteix:
"Coratge, sóc jo, no tinguis por".***

Sóc jo, sembla dir-te,
en cada teva por:
“També jo sobre la
creu, quan vaig cridar
el meu abandó, em va
envair la por que el
Pare m’hagués
abandonat. Sóc jo en
aquest teu
descoratjament:
allà sobre la creu
també jo vaig tenir
la impressió que
em mancava
el recolzament del
Pare.

Et sents desorientat?

*També jo me'n vaig
sentir, fins al punt de
cridar "per què?"*

*Jo, com tu i molt més
que tu, em sentia sol,
dubtós, Verit... jo vaig
sentir sobre meu el
dolor de la maldat
humana...*

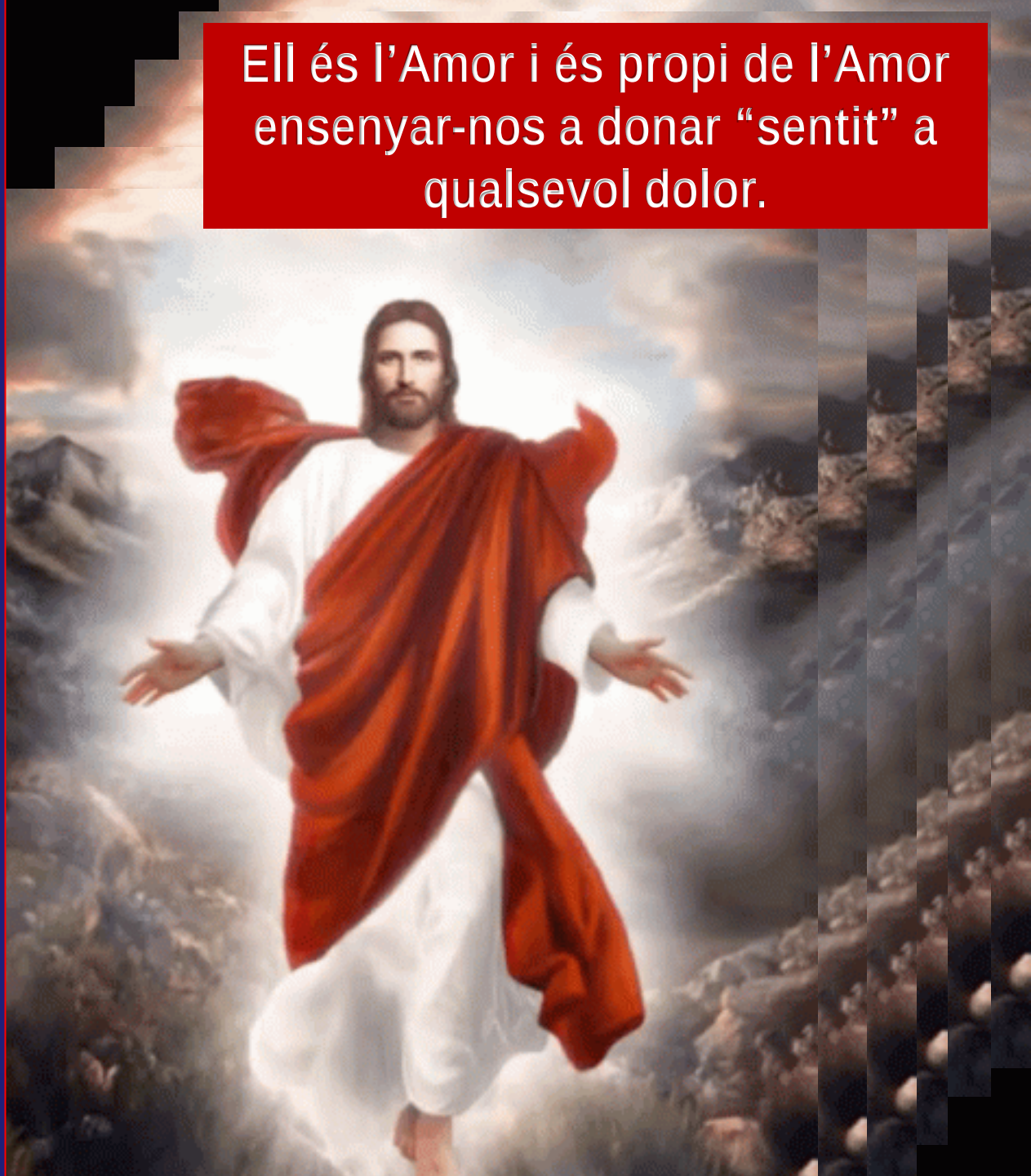

Ell és l'Amor i és propi de l'Amor
ensenyar-nos a donar “sentit” a
qualsevol dolor.

Jesús vertaderament
ha penetrat en cada
dolor, ha pres sobre
d'ell cada una de les
nostres proves,
s'ha identificat amb
cada un de nosaltres.

Ell es troba sota tot allò
que ens fa mal, por,
angoixa.

Cada circumstància
dolorosa,
cada preocupació
és un rostre seu.

Cada vegada que ens assalta una por, que ens sentim ofegats de dolor, podem reconèixer la verdadera realitat que s'hi amaga: és Jesús que es fa present en la nostra vida, és un dels seus tants rostres amb els que se'ns manifesta. Anomenem-lo pel seu nom:

*ets Tu, Jesús abandonat-dubte;
ets tu, Jesús abandonar-traït;
ets Tu, Jesús abandonat-malalt;
Ets Tu Jesús abandonat...*

Fem-lo pujar sobre la nostra “barca”, acollim-lo,
deixem-lo entrar a la nostra vida.

Caravaggio

Després continuem vivint allò que Déu vol de nosaltres, aquella seva voluntat de cada moment present, llençant-nos a estimar el pròxim. Descobrirem que Jesús sempre és Amor. Així podrem dir-li, com els deixebles: “Tu ets, vertaderament el

Abraçant-lo ens
tornarà
la nostra pau,
el nostre benestar,
el coratge,
l'equilibri,
la salut,
la victòria.
Serà l'explicació i
el sentit de tot i la
solució de tot.

El fill pròdig
Reembrandt

El text de Mateu, ens posa en contacte amb una realitat humana molt habitual: la por al sofriment i com gestionar aquesta por. Qualsevol intent de gestionar-la fora de l'Amor de Déu és una pèrdua de temps i d'energia. Donar sentit al sofriment només és possible des d'un gran amor. Això implica madurar en aquest gran Amor que és Déu, sabent que som part d'aquest Déu Amor, des del moment que ens crida a existir.

Existim perquè Déu ens ha CRIDAT a viure del seu Amor. Tots tenim la VOCACIÓ de ser fills d'una CRIDA d'AMOR per viure en l'Amor.

Vocació de Sant Mateo de Caravaggio, 1599-1600.

Convertim les pors en oportunitats
d'amor a Déu i al pròxim.

Vocació de Sant Mateo de Caravaggio, detall

Déu Crida.

Però què és la Crida, la Vocació?

Deixem que
el teòleg

Robert Cheaid

ens expliqui la diferència
entre

2

PETITA TEOLOGIA BÍCLICA DE LA CRIDA - VOCACIÓ

La Capella Sixtina de Perugino, Botticelli, Ghirlandaio y Rosselli

Estem habituats, sobretot en el món catòlic, a sentir parlar de “tenir vocació” i immediatament de persones que “no tenen vocació”. És una d’aquelles afirmacions que ha causat greus danys al teixit vital i quotidià de la praxi i de l’auto consciència del cristià mig. Això ha creat dues tipologies de creients:

Domenico Ghirlandaio – Vocació dels primers apòstols (Capella Sixtina)

Déu ens dóna continúes gràcies i dons per no ser un cristià mig.

"La Scapigliata" Da Vinci

Els protagonistes i els de paper secundari.
Els que produeixen i els que consumeixen.
Els botiguers i els clients.

Georges de la Tour

Molts cristians es consideren oients dels diversos programes generats per l'Església (com si ells no fossin aquesta Esglesia) a la qual s'hi dirigeixen per complir amb diversos esdeveniments, fins el viàtic de la darrera hora. La distinció entre els estats de vida dels cristians és legítima, però no per generar cristians de categoria A i cristians de categoria B.

És fonamental superar la mentalitat de **cridats** i no **cridats**, la qual a més de ser una mentalitat radicalment anti-evangèlica, fareix i malogra les arrels pràctiques i concretes de l'auto consciència i de la irradiació cristiana. Per això és important recuperar les arrels bíbliques de la teologia de la CRIDA (= VOCACIÓ).

Sermó de la Muntanya, de Cosimo Rosselli

Cada home que existeix ja és cridat per Déu a l'existència, a una existència filial. No existeix la “naturalesa pura”, o bé homes que crea sense la intenció d'unir-los a Ell, de fer-los partícips de la seva vida divina d'amor donat i bescanviat. Aquesta primera CRIDA, ve acompanyada de la CRIDA a ser salvat, a ser en/amb Déu, que

“vol que tots se salvin i assoleixin el coneixement de la

Three vibrant red roses are arranged on a solid black background. One rose is positioned at the top center, another at the bottom left, and the third at the bottom right. Each rose has several green leaves attached to its stem. The word "veritat" is written in a large, bold, red serif font across the lower center of the image, with a closing quotation mark at the end.

veritat”

(1 Tim 2, 4).

La veritat salvífica es coneix no en un sentit merament mental,
sinó en el sentit fort del verb hebreu – yd- que implica
involucrament-compromís personal i íntim.

*“Aquesta és la vida eterna: que et coneguin a tu, l’únic Déu vertader,
i aquell que has enviat” (Jn 17,3).*

Jesucrist

**La vida eterna és conèixer el Pare i el Fill i unir-se al Pare i al Fill en el pató etern d'amor que és l'Esperit Sant.
Sant Pau ho veu clarament així:**

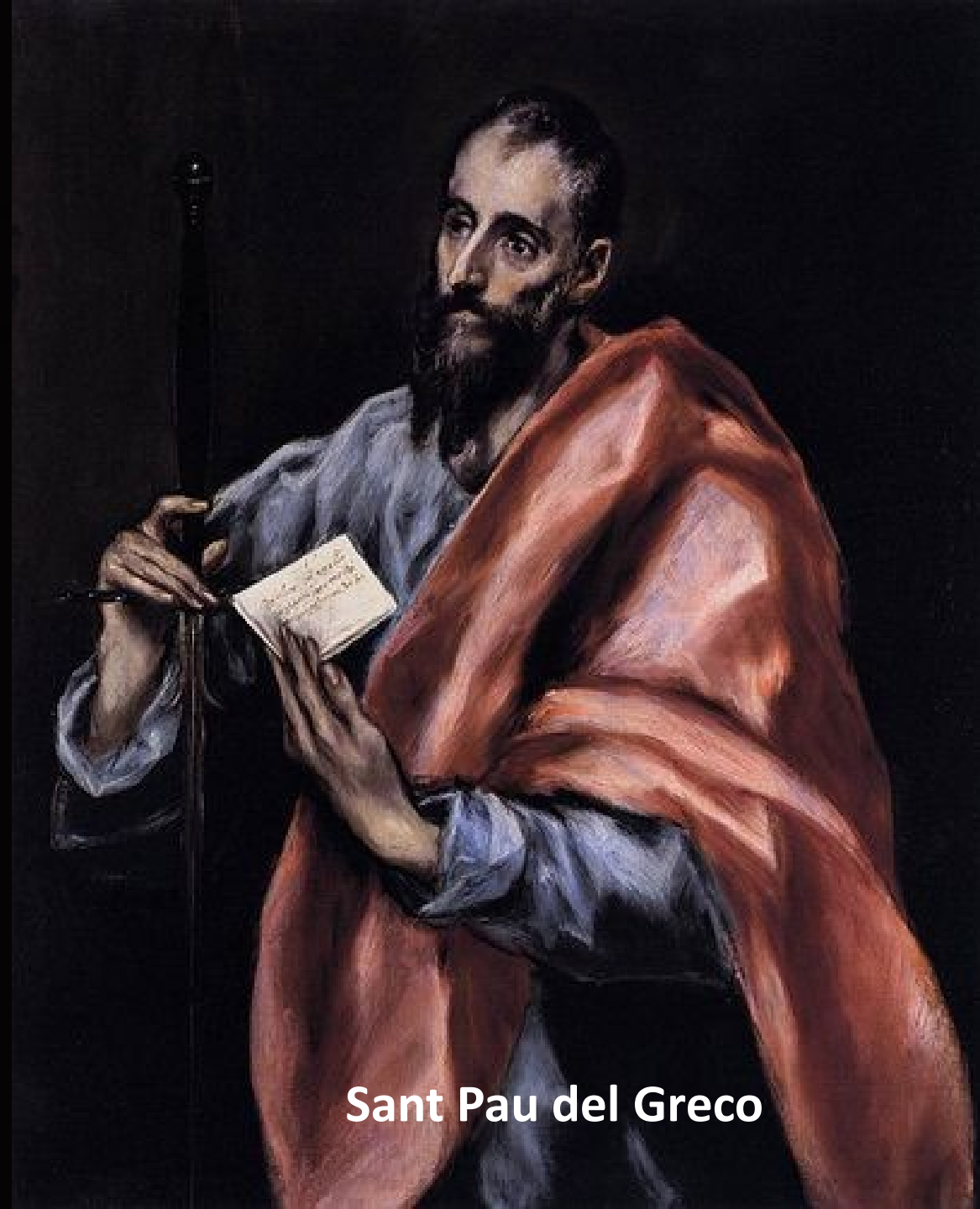

Déu

crida a l'existència les coses que no existeixen”.

(Rm 4, 17b)

Ser de Crist és
l'especificació de la
CRIDA a l'existència i a
la seva plena explicació.
Crist és el principi i la fi
de la creació. Dirigint-se
als romans els saluda
així
cridats per Jesucrist (v. 6)
manifestant el nexce clar
entre ser
“estimats per Déu”
i ser
“sants per vocació” (v. 7)

Sant Pau del Greco

La CRIDA fonamental,
que justifica la CRIDA
creadora, és cristològica,
és a dir, és la comunió
amb Déu en Crist.

Aquesta CRIDA
manifesta l'amor gran de
Déu per nosaltres.
Déu ens CRIDA perquè
ens ESTIMA:

*“Mireu el gran amor que
el Pare ens ha donat, pel
fet de dir-nos fills de Déu,
i vertaderament ho som”.*

(1 Jn 3, 1).

La CRIDA en Crist,
no és per mèrits humans
precedents, sinó per la
gratuïtat de la gràcia de
Déu en Crist

(cf Rm 9, 11; 2Tm 1, 9).

Això no treu la necessitat
que tenim de la cinèrgia
de les

“obres de la gràcia”,
fetes segons l'Esperit de
Jesús i en
correspondència amorosa
al do de la gràcia.

Carta de sant Pau als Romans

Cinèrgia

vol dir,

fer coincidir la nostra
voluntat i les nostres
accions amb les

“obres de la gràcia”.

Així permetem que la

Gràcia de Déu

realitzi el do que l'Esperit

té previst per a la

santificació de la nostra

ÀNIMA

www.artelibre.net

Isabel Guerra és la pintora
de llum. Des de la quietud
del claustre cistercenc on
resideix, persegueix la llum,
l'instant infinit. Desvetlla
l'obertura interior cap al
nóm, cap als altres i cap a
Déu

La CRIDA de Déu és a la santedat (cf 1Ts 4, 7) i a ser beneïts (cf 1Pe 3, 9) que no consisteixen únicament en una puresa ritual o exterior, sinó en ser cristificats (en deixar-nos transformar en Crist), en ser renovats i transformats segons la imatge de Crist (cf Rm 8, 29) i en

“revestir-se de l’home nou, creat segons Déu en la justícia i en la vertadera santedat”.

(Ef 4, 23)

Isabel guerra

És una crida a viure en la pau (1Cor 7, 15) i en la comunió amb Crist i,
com un sol cos, en Ell (cf Col 3, 15):

*“Un sol cos i un sol esperit, com una sola és l’esperança a la qual heu
estat cridats, aquella de la vostra vocació” (Ef 4, 4)*

La vocació de Sant Pau de Caravaggio

Isabel guerra

Santedat, pau, unitat i comunió s'han de llegir no des d'una hermenèutica moralista, sinó des de l'amor personal, perquè en Crist el Pare *“ens ha escollit abans de la creació del món per ser sants i immaculats davant d'ell en la caritat, predestinant-nos a ser per ell fills adoptius mitjançant Jesucrist, segons el disegni d'amor de la seva”* (E¹ 1, 4-6a)

voluntat

Si som cridats a ser sants i immaculats en l'Amor, qualsevol altra CRIDA està subordinada a aquesta VOCACIÓ fonamental.
Només l'amor legitima i dóna sentit a un estat de vida.
Cada estat de vida ha de ser l'espai propici per explicitar l'exercici d'això que Bernard Lenergan anomena el...

dinàmic estat de ser en l'

amor

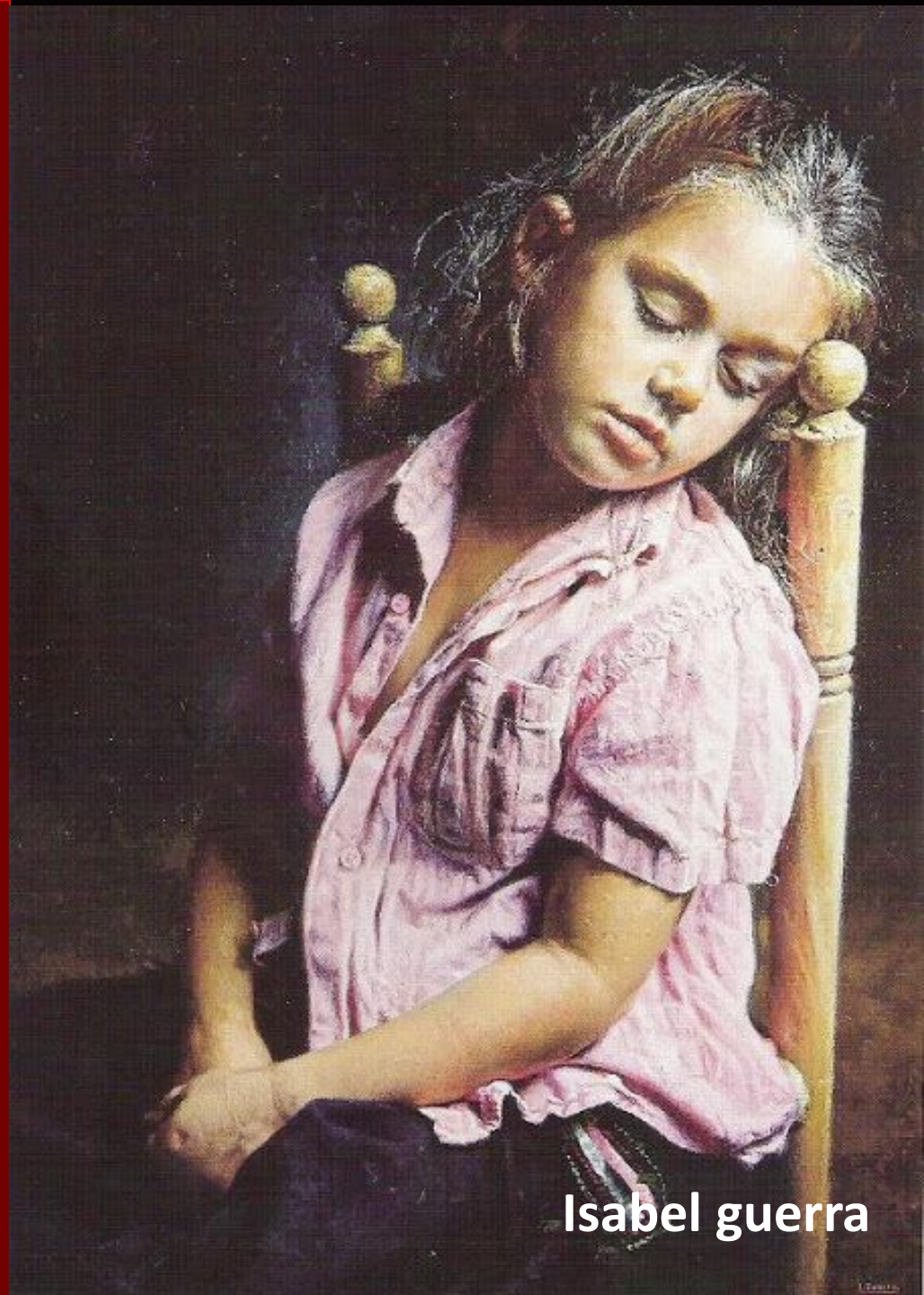
Llegida segons la clau
interpretativa de l'amor, cada
existència humana esdevé
VOCACIÓ (= CRIDA)

que es perfecciona, no en base a
criteris objectius (aquest estat o
vocació és més perfecta que
l'altre), sinó segons el criteri
intersubjectiu de la

CRIDA de DÉU

i de la resposta de l'home.

La cosa més perfecta per
cadascú no és l'estat de vida,
sinó l'èxtasi, és a dir, la...

Isabel guerra

Isabel guerra

sortida de la
pròpia vida
per viure d'
Amor

Si la nostra VOCACIÓ fonamental és el seguiment i la semblança (Gen 1, 26),
aleshores qui no està en l'amor no està en Déu, mentre que qui estima,
realment realitza la seva VOCACIÓ perquè

“qui roman en l'amor roman en Déu i Déu roman en ell” (1 Jn 4, 16)

*La vocació
de st Mateu,
Caravaggio*

Von Balthasar observa que “qui no té l’amor es troba talment fora de la seva VOCACIÓ, a la que està destinat, que, tot i vivint pel que fa al cos, està mort:

*“Qui no estima, roman en la
mort”*

(1 Jn 3, 14).

La vocació de st Mateu, Caravaggio

Si la nostra és una
VOCACIÓ A L'AMOR,
quina decisió
concreta prenc per
assolir aquest estat
de consciència?

Si hem estat cridats
a ser
“estimats per Déu”
i ser
“sants per vocació”
de què tenim por?

Caravaggio

Si la nostra VOCACIÓ és “ser fills de Déu” perquè ens ha escollit abans de la creació del món per ser sants i immaculats davant d’ell en la caritat, predestinant-nos a ser per ell fills adoptius mitjançant Jesucrist, segons el disseny d’amor de la seva voluntat”,

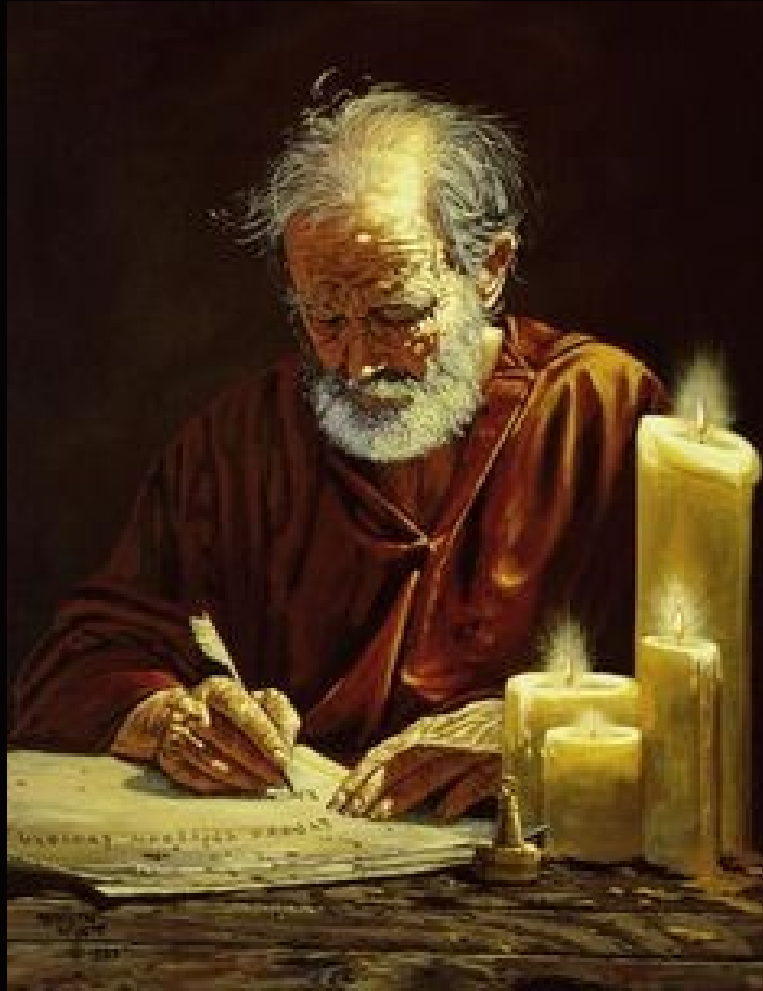
*“... revestim-nos de
l’home nou, creat segons
Déu en la justícia i en la
vertadera*

santedat

Caravaggio

Exercici

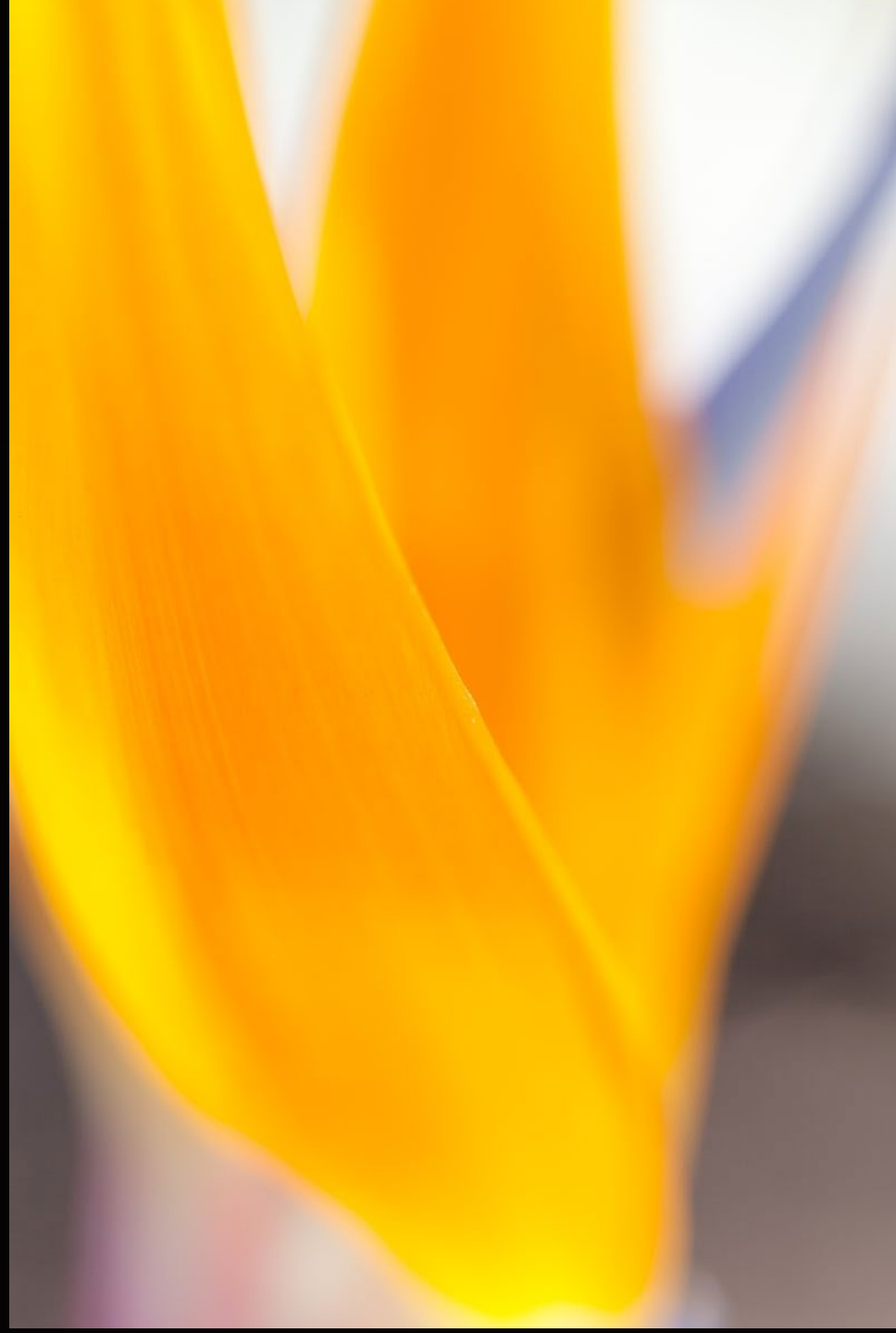
Medita, prega, rendeix-te, abandona't...

Li fan aquesta pregunta a
Hawkins:

*Quin és el millor enfocament,
el més apropiat, per ser fidel a
la pròpia crida?*

Hawkins respon:

*“És una actitud, que consisteix
en una posició de consciència i
observació. És estar
activament passiu en l’actitud
de deixar anar que les coses
succeeixin. És l’actitud Yin,
que és constant i
inquebrantable”.*

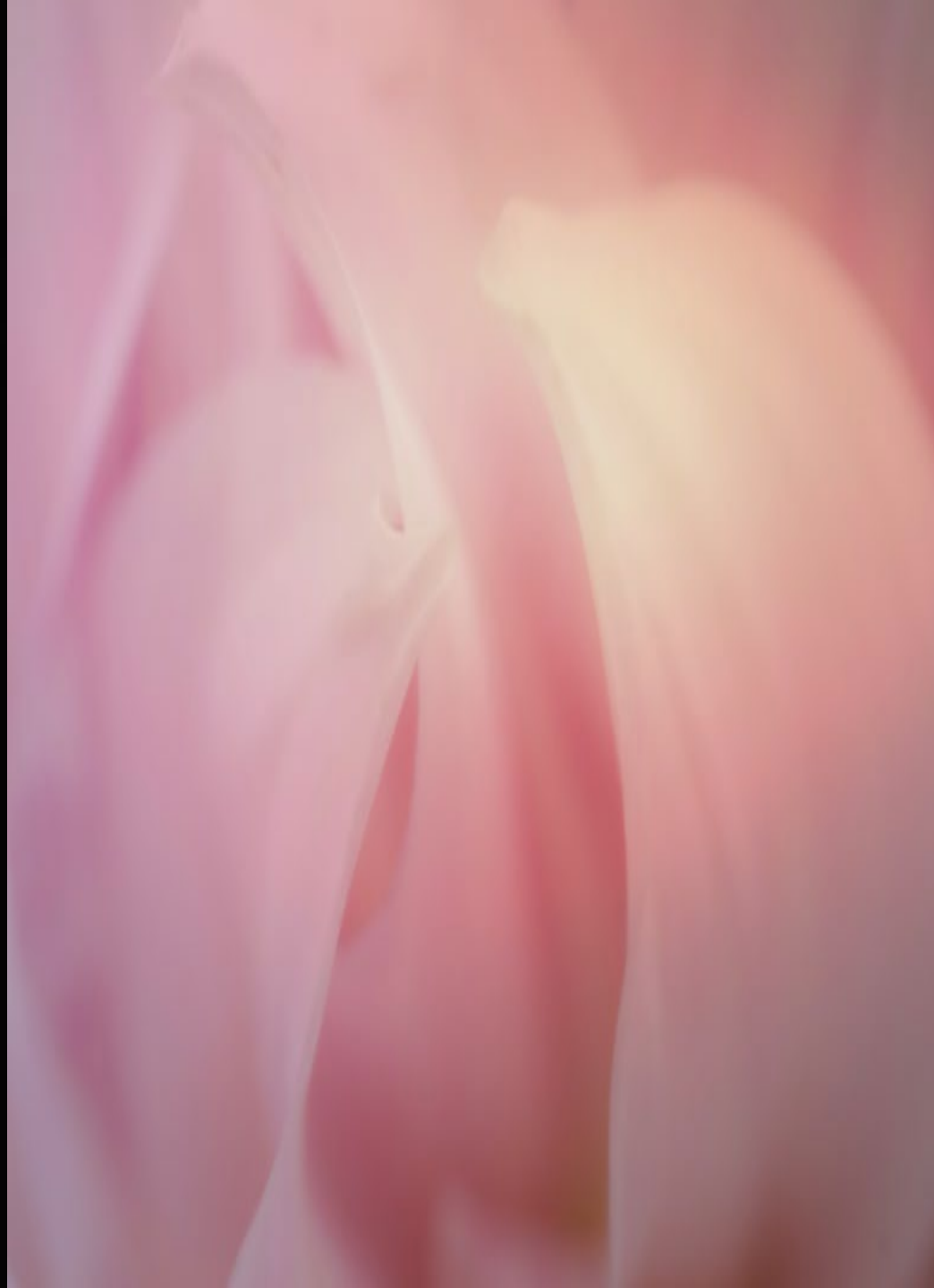
Preguntem-nos:
*Com adquirir
concretament
aquesta actitud?*

Hawkins respon:
*“No canvé “intentar”
veure lo obvi, sinó
simplement eliminar
els obstacles”.*

Quins obstacles concrets
hem d'eliminar
progressivament?

Hawkins respon:

*“Les opinions,
les creences,
les categories mentals,
els comentaris,
la impaciència,
els intents de la ment
d'anticipar o controlar
la següent fracció de
segon”.*

Quin d'aquests punts
decideixo començar a
eliminar?

*Amb qualsevol d'aquests
punts que em proposi
començar a deixar anar,
em trobaré amb la por a la
pèrdua de falses seguretats.
Aleshores és el moment
d'agafar-me fortament a la
confiança del que em diu
Jesús:*

***“Coratge, sóc jo,
no tinguis por”***

**Aleshores puc abraçar
Jesús Abandonat i pregar:**

*Oh Senyor, dona'm tot això
que em condueix a tu.
Oh Senyor, pren-me tot això
que em distreu de tu.
Oh Senyor, aparta'm fins i
tot a mi de mi i
dóna'm tot a*

tu

(Edith Stein)

SIMPLIFIQUEM

*De tot el que has pregat en aquesta NE 2,
Amb què et quedes per a la teva ànima?*

Quin punt del teu patró de conducta et proposes entregar-lo a Déu?

Quina experiència decideixes compartir amb el grup?

Isabel guerra

CENTRE DE PSICOLOGIA i FISIOTERÀPIA

GESTALT-FIS ♦ FAMÍLIA i SALUT

www.familiaysalud.net

Centro de psicología y fisioterapia Gestalt-FIS

[gestalt_fis](https://www.instagram.com/gestalt_fis)

[@GestaltFIS](https://twitter.com/GestaltFIS)

Carrer Aragó, 218, Principal, 08011 - Barcelona
933013953 - 650778979